

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. A.**, zast. JUDr. Alenou Lněničkovou, advokátkou, se sídlem Jandova 8, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2008, č. j. OAM-458/LE-BE03-BE07-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2009, č. j. 48 Az 84/2008 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Aleně Lněničkové **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 2400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 10. 2008, č. j. OAM-458/LE-BE03-BE07-2008, bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci (dále též „stěžovatel“) podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, z důvodu nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) zákona o azylu. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2009, č. j. 48 Az 84/2008 - 30, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Proti rozsudku Krajského soudu v Praze podal stěžovatel prostřednictvím ustanovené zástupkyně včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Pokud jde o samotné meritum věci, pak je zapotřebí poukázat na to, že posouzením opakovaně podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud již náležitě zabýval např. v rozsudku ze dne 26. 3. 2008, č. j. 7 Azs 10/2008 - 46, dostupném na www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že pokud se chce stěžovatel v cizí zemi ucházet o azyl, musí uvést skutečnosti a důvody, pro které o azyl žádá, a to již ve správním řízení, které předcházelo řízení soudnímu. Především k povinnosti tvrdit azylově relevantní důvody se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publikovaném pod č. 181/2004 Sb. NSS, v němž kasační soud konstatoval, že z žádného ustanovení zákona o azylu nelze dovodit, že by správnímu orgánu vznikala povinnost, aby sám domýšlel právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k těmto důvodům činil příslušná skutková zjištění. Povinnost tvrzení má zvláště v řízení ve věcech mezinárodní ochrany zásadní význam, neboť pouze stěžovatel svým tvrzením utváří rámec zjišťování skutkového stavu ve správním řízení. Stejně tak v řízení před správním soudem nelze bez jednoznačného a určitého zpochybnění závěrů správního orgánu ze strany soudu dovodit okolnosti týkající se osobního příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v zemi jeho původu. Pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvedl již v prvním řízení o udělení mezinárodní ochrany všechny své důvody, ač tak učinit mohl, a teprve při opakovaně podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany uplatnil námitku nemožnosti vykonávat v zemi původu profesi novináře, byly naplněny podmínky nepřipustnosti takové žádosti podle § 10a písm. e) zákona o azylu.

Namítá-li žalobce ve své kasační stížnosti v obecné rovině nedostatečná skutková zjištění, nedostatečné dokazování a nevyhodnocení všech souvislostí, pak je třeba poukázat na to, že taková obecná tvrzení byla již předmětem řady rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, z nichž lze např. uvést rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, dostupné na www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před Nejvyšším správním soudem, stejně jako pro řízení před krajským soudem, ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti ze dne 22. 4. 2009 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupkyni žalobce se tedy přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

z důvodu dovolené JUDr. Hnízdl
podepsala písemné vyhotovení usnesení
v zastoupení JUDr. Milada Tomková